

**OGÓLNE WARUNKI
GWARANTOWANYCH PRZEZ SKARB PAŃSTWA
UBEZPIECZEŃ KREDYTÓW EKSPORTOWYCH (DTE)**

Zatwierdzone decyzją Ministra Finansów Nr DG/18/2007 z dnia 27 kwietnia 2007 r.

**POLISA INDYWIDUALNA
WYKUP NALEŻNOŚCI
ZAGRANICZNY DŁUŻNIK PUBLICZNY**

SPIS TREŚCI

Rozdział I	Określenie ryzyka – początek i zakres ochrony ubezpieczeniowej	2
§ 1.	Zasady ogólne	2
§ 2.	Okres ochrony ubezpieczeniowej – urzeczywistnienie się ryzyka kredytu	2
§ 3.	Zdarzenia wywołujące szkodę	2
§ 4.	Powstanie szkody – data wypadku ubezpieczeniowego	2
§ 5.	Początek i przesłanki ochrony ubezpieczeniowej	2
§ 6.	Przedmiot i zakres ochrony ubezpieczeniowej	3
§ 7.	Wyłączenie odpowiedzialności	3
§ 8.	Udział własny Ubezpieczającego	3
Rozdział II	Składka oraz postępowanie dotyczące oceny i kontroli ryzyka	3
§ 9.	Składka	3
§ 10.	Postępowanie dotyczące oceny i kontroli ryzyka	4
§ 11.	Pełnomocnictwa Korporacji i ich zakres	4
§ 12.	Upadłość lub zaprzestanie działalności przez Ubezpieczającego	5
Rozdział III	Szkoda i odszkodowanie	5
§ 13.	Zagrożenie szkodą	5
§ 14.	Zgłoszenie szkody – wniosek o odszkodowanie	5
§ 15.	Warunki przyznania odszkodowania	5
§ 16.	Zaliczanie płatności i kwot z tytułu poręczeń lub gwarancji	6
§ 17.	Likwidacja szkód	6
§ 18.	Koszty przed wypłatą odszkodowania	7
§ 19.	Wypłata odszkodowania	7
§ 20.	Przeniesienie prawa do odszkodowania z umowy ubezpieczenia – cesja	7
Rozdział IV	Prawa i obowiązki stron po wypłaceniu odszkodowania	7
§ 21.	Przejęcie praw po wypłacie odszkodowania – subrogacja	7
§ 22.	Obowiązki Ubezpieczającego po wystąpieniu szkody	8
§ 23.	Kwoty odzyskane	8
§ 24.	Zwrot odszkodowania	8
Rozdział V	Obowiązki Ubezpieczającego – kontrola i sankcje	8
§ 25.	Kontrola	8
§ 26.	Sankcje za naruszenie obowiązków przez Ubezpieczającego	8
Rozdział VI	Postanowienia końcowe	9
§ 27.	Waluta płatności	9
§ 28.	Rozstrzyganie sporów z tytułu umowy ubezpieczenia	9
§ 29.	Podstawa prawna	9
§ 30.	Postanowienia przejściowe	9

Rozdział I

Określenie ryzyka – początek i zakres ochrony ubezpieczeniowej

§ 1. Zasady ogólne

1. Zgodnie z postanowieniami Ogólnych Warunków Gwarantowanych przez Skarb Państwa Ubezpieczeń Kredytów Eksportowych oraz uzupełniających je indywidualnych postanowień umownych Korporacja Ubezpieczeń Kredytów Eksportowych Spółka Akcyjna, zwana dalej Korporacją, zobowiązuje się do pokrywania szkody poniesionej przez jednostkę finansującą, zwaną dalej Ubezpieczającym, polegającej na nieotrzymaniu zapłaty za wykupione od Eksportera należności z tytułu kontraktu eksportowego zawartego przez Eksportera na warunkach kredytu dwa i więcej lat z kontrahentem zagranicznym zwanym dalej Dłużnikiem, jeżeli szkoda ta jest bezpośrednim i wyłącznym następstwem jednego ze zdarzeń określonych w § 3.
2. Indywidualne postanowienia umowne określają w szczególności zakres ryzyka, przesłanki odpowiedzialności Korporacji, wysokość i termin płatności składki ubezpieczeniowej.

§ 2. Okres ochrony ubezpieczeniowej – urzeczywistnienie się ryzyka kredytu

1. Ochrona ubezpieczeniowa obejmuje szkody mogące powstać po wysyłce przez Eksportera towarów lub zrealizowaniu usług (ryzyko kredytu).
2. Ryzyko kredytu urzeczywistnia się, gdy Ubezpieczający nie ma możliwości windykacji całości lub części wykupionych należności w terminie określonym w § 4, pod warunkiem, że niemożność ta jest następstwem jednego lub więcej zdarzeń wywołujących szkodę, określonych w § 3, a wymienionych w indywidualnych postanowieniach umownych.

§ 3. Zdarzenia wywołujące szkodę

Do zdarzeń wywołujących szkodę, określonych jako ryzyko polityczne, zalicza się:

- 1) zwłokę – zwłokę w wypełnianiu zobowiązań płatniczych przez Dłużnika;
- 2) decyzję kraju Dłużnika – wydanie lub zmianę aktów prawnych lub decyzji rządu bądź innego organu państwowego państwa Dłużnika lub państwa trzeciego, które uczestniczy w realizacji kontraktu eksportowego, uniemożliwiających wykonanie zobowiązań wynikających z kontraktu eksportowego;
- 3) moratorium – ogłoszenie powszechnego moratorium płatniczego przez rząd państwa Dłużnika lub państwa uczestniczącego w regulowaniu należności lub wykonaniu kontraktu eksportowego;
- 4) uniemożliwienie transferu należności – niemożność lub opóźnienie w dokonaniu przez Dłużnika transferu należności w walucie płatności spowodowane wydarzeniami politycznymi, trudnościami gospodarczymi albo aktami prawnymi lub decyzjami administracyjnymi władz w kraju Dłużnika lub państwa trzeciego, które uczestniczy w realizacji kontraktu eksportowego;
- 5) przepisy prawne w kraju Dłużnika – przepisy uznające płatności dokonane przez Dłużnika w walucie lokalnej jako wystarczające dla wypełnienia zobowiązania z tytułu kontraktu eksportowego, niezależnie od faktu, iż w rezultacie zmian kursów walutowych takie płatności po przeliczeniu na walutę kontraktu nie równoważą wartości zobowiązania z tytułu kontraktu na dzień dokonania płatności przez Dłużnika;
- 6) decyzje w kraju Ubezpieczyciela – wydanie przepisów prawnych lub decyzji przez Rząd Rzeczypospolitej Polskiej, jak też przez Unię Europejską, w zakresie handlu zagranicznego, które uniemożliwiają realizację kontraktu eksportowego, o ile skutki wydania takich przepisów lub decyzji nie są w inny sposób rekompensowane przez rząd, który je wydał;
- 7) siłę wyższą – wybuch poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej działań wojennych, powstania, rewolucji, zamieszek, przewlekłych masowych strajków, trzęsienie ziemi, wybuch wulkanu, cyklon, tajfun, powódź, gwałtowny przypływ morski, pożary o rozmiarach katastrofalnych, awarię nuklearną, w tym również jej skutki.

§ 4. Powstanie szkody – data wypadku ubezpieczeniowego

1. Szkada powstaje jeżeli objęta ubezpieczeniem należność pozostaje nie zapłacona przez okres 3 miesięcy od daty jej wymagalności.
2. Termin, o którym mowa w ust. 1, nie obowiązuje w przypadku międzyrządowej umowy bilateralnej między rządem kraju Dłużnika a Rządem Rzeczypospolitej Polskiej o restrukturyzacji długu, obejmującej ubezpieczone należności.

§ 5. Początek i przesłanki ochrony ubezpieczeniowej

1. Ochrona ubezpieczeniowa uzależniona jest od łącznego spełnienia następujących warunków:
 - 1) podpisania i wejścia w życie kontraktu eksportowego;
 - 2) zapłaty przez Dłużnika na rzecz Eksportera zaliczki na poczet zamówienia,
 - 3) uzyskania przez Dłużnika i jego poręczyciela/gwaranta zezwoleń (w szczególności zezwoleń na transfer), koniecznych do wykonania ich zobowiązań zgodnie z przepisami prawnymi obowiązującymi w kraju Dłużnika i poręczyciela/gwaranta w dniu wejścia w życie kontraktu eksportowego, z wyjątkiem tych, które mogłyby zostać uzyskane dopiero później,

- 4) pisemnego potwierdzenia przez Dłużnika na fakturze lub innym dokumencie określonym kontraktem eksportowym, że towar został przyjęty i odebrany lub że usługa została wykonana,
 - 5) wykupienia przez Ubezpieczającego wszystkich pozostałych do zapłaty należności wynikających z kontraktu eksportowego najpóźniej na 7 dni przed dniem, w którym upływa termin płatności pierwszej należności określony kontraktem eksportowym i Dłużnik został powiadomiony o przelewie tych należności.
2. Dla poszczególnych należności wynikających z kontraktu eksportowego ochrona ubezpieczeniowa rozpoczyna się, z zachowaniem warunków określonych w ust.1 i w § 6, z datą ich wykupu przez Ubezpieczającego.

§ 6. Przedmiot i zakres ochrony ubezpieczeniowej

Przedmiotem ochrony ubezpieczeniowej są bezsporne, istniejące, wolne od protestów i obciążeń na rzecz osób trzecich należności pieniężne wynikające z kontraktu eksportowego na dostawy krajowych towarów i/lub usług zawartego przez Eksportera z Dłużnikiem na warunkach kredytu dwa i więcej lat, które zostały wykupione przez Ubezpieczającego od Eksportera.

§ 7. Wyłączenie odpowiedzialności

1. Z zastrzeżeniem postanowień niniejszych Ogólnych Warunków i indywidualnych postanowień umownych, ochrona ubezpieczeniowa nie obejmuje utraconych korzyści ani innych szkód pośrednich poniesionych przez Ubezpieczającego.
2. Odpowiedzialność Korporacji jest wyłączona w przypadku:
 - 1) istnienia dowodu na to, że kontrakt eksportowy został zawarty w wyniku przekupstwa osoby pełniącej funkcję publiczną w państwie obcym lub innych czynności sprzecznych z prawem o podobnym charakterze, a Ubezpieczający w chwili zawierania umowy ubezpieczenia wiedział albo przy zachowaniu należytej staranności mógł się dowiedzieć o popełnieniu przestępstwa przy zawieraniu kontraktu eksportowego. Za dowód uważa się prawomocny wyrok skazujący wydany przez sąd krajowy;
 - 2) szkód wynikających bezpośrednio lub pośrednio z:
 - a) każdego działania lub zaniechania Ubezpieczającego lub osoby działającej w jego imieniu,
 - b) postanowień ograniczających prawa Ubezpieczającego, zawartych w kontrakcie eksportowym lub innym dokumencie związanym z poręczeniami/gwarancjami bądź innymi zabezpieczeniami,
 - c) porozumienia między Ubezpieczającym a Dłużnikiem zawartego, bez zgody Korporacji, na mocy którego strony wstrzymują lub odraczają spłatę należności,
 - d) niewykonania, częściowego niewykonania lub nienależytego wykonania kontraktu eksportowego przez Eksportera lub jego podwykonawców, o ile to niewykonanie, częściowe niewykonanie lub nienależyte wykonanie nie jest konsekwencją wystąpienia zdarzeń określonych jako ryzyko polityczne, o których mowa w § 3 ust. 2;
 - e) naruszenia lub niewykonania przez Eksportera lub jego podwykonawców przepisów prawnych obowiązujących w Rzeczypospolitej Polskiej oraz krajach realizacji kontraktu eksportowego lub płatności.
3. Ochrona ubezpieczeniowa nie obejmuje:
 - 1) należności przysługujących od Dłużników, w stosunku do których Ubezpieczający i/lub Eksporter jest podmiotem dominującym lub zależnym;
 - 2) należności płatnych w drodze akredytywy nieodwołalnej i potwierdzonej przez bank mający siedzibę w Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 3) należności płatnych przed wydaniem towarów i lub wykonaniem usługi;
 - 4) kosztów transferu środków pieniężnych.

§ 8. Udział własny Ubezpieczającego

Ochrona ubezpieczeniowa obejmuje należności wykupione przez Ubezpieczającego od Eksportera w wysokości określonej procentowo w indywidualnych postanowieniach umownych. Część należności nie objęta ochroną ubezpieczeniową stanowi udział własny Ubezpieczającego.

Rozdział II

Składka oraz postępowanie dotyczące oceny i kontroli ryzyka

§ 9. Składka

1. Z chwilą zawarcia umowy ubezpieczenia Ubezpieczający jest zobowiązany do zapłacenia składki w wysokości i terminie określonych w indywidualnych postanowieniach umownych.
2. Składka powinna być zapłacona niezwłocznie po otrzymaniu przez Ubezpieczającego pisemnego wezwania Korporacji do jej zapłaty.

§ 10. Postępowanie dotyczące oceny i kontroli ryzyka

Ubezpieczający jest zobowiązany – przy zachowaniu należytej staranności – do przestrzegania poniższych zasad:

- 1) w ramach opisu ryzyka:
 - a) przed zawarciem umowy ubezpieczenia Ubezpieczający jest obowiązany zgłosić wszystkie okoliczności, które są lub powinny mu być znane, a mogą mieć wpływ na ocenę ryzyka oraz na decyzję Korporacji o przyjęciu do ubezpieczenia; podstawą zawarcia umowy ubezpieczenia jest wniosek zawierający odpowiedzi Ubezpieczającego, udzielane na opracowanych przez Korporację formularzach,
 - b) Ubezpieczający jest zobowiązany do przedłożenia oświadczenia:
 - eksportera w sprawie niepopelnienia przestępstwa przekupstwa osoby pełniącej funkcję publiczną w państwie obcym,
 - eksportera w sprawie maksymalnego udziału składników pochodzenia zagranicznego w eksportowanym w ramach kontraktu eksportowego produkcie finalnym, umożliwiającemu uznanie tego produktu za krajowy,
 - eksportera w sprawie ochrony środowiska,
 - c) skutki zaniedbań, błędów i niedokładności w zakresie opisu dokumentów związanych z kontraktem, obciążają wyłącznie Ubezpieczającego;
- 2) Ubezpieczający jest obowiązany każdorazowo zgłaszać Korporacji fakt dokonania wykupu należności, w terminie do 10 dnia po dokonaniu wykupu;
- 3) Ubezpieczający jest zobowiązany do informowania Korporacji o terminach spłat wykupionych należności na przygotowanych przez Korporację formularzach;
- 4) w ramach zmian dotyczących ryzyka:
 - a) Ubezpieczający nie może bez pisemnej zgody Korporacji dokonywać zmian dotyczących przejętego przez Korporację ryzyka, a w szczególności Ubezpieczający nie może, z zastrzeżeniem przepisów § 20, bez zgody Korporacji zwolnić z długu Dłużnika w całości lub w części, zrezygnować z jakiegokolwiek zabezpieczenia spłaty należności, zbyć lub zastawić ubezpieczone należności, zawrzeć jakiegokolwiek umowy, ugody bądź porozumienia dotyczącego należności objętych ubezpieczeniem,
 - b) Ubezpieczający nie ma obowiązku uzyskania zgody Korporacji w sprawach:
 - podwyższenia lub obniżenia kwoty wykupywanych należności, jeżeli zmiana jest konsekwencją zmian do kontraktu eksportowego i nie przekracza 10% pierwotnej wartości wykupywanych należności i nie przewyższa równowartości 100.000 euro według średniego kursu NBP obowiązującego w dniu podpisania dodatkowego porozumienia zatwierdzającego tę zmianę,
 - przedłużenia terminu wykupu należności, jeżeli pierwotny termin nie został przedłużony o więcej niż 25% i przedłużenie nie przekracza 6 miesięcy,
 - c) Ubezpieczający ma obowiązek poinformować Korporację o zmianach, o których mowa w lit. b, w ciągu 14 dni licząc od dnia ich dokonania;
- 5) od chwili powzięcia wiadomości Ubezpieczający ma obowiązek powiadomić niezwłocznie Korporację o następujących okolicznościach mogących spowodować zwiększenie ryzyka:
 - a) istotnych zmianach dokonanych w kontrakcie eksportowym,
 - b) wszelkich zdarzeniach zaistniałych w trakcie wykonywania kontraktu, mogących mieć wpływ na jego wykonanie lub warunki spłaty należności,
 - c) wszelkich żądaniach Dłużnika zmierzających do zmiany warunków płatności z tytułu kontraktu eksportowego lub związanych z nim zabezpieczeń,
 - d) wszelkich trudnościach powstałych przy spłatach ubezpieczonych należności,
 - e) wszelkich czynnościach Dłużnika lub gwaranta/poręczyciela oraz wszelkich wydarzeniach dotyczących tych podmiotów lub ich państw, mogących w przyszłości stanowić przeszkodę w spłacie lub windykacji należności objętych ochroną ubezpieczeniową,
 - f) wystąpieniu zdarzenia wywołującego szkodę;
- 6) wystąpienie jednej z okoliczności, o których mowa w pkt 5, stanowiące zwiększenie ryzyka zobowiązuje Ubezpieczającego do przedsięwzięcia, w porozumieniu z Korporacją, wszelkich środków i poczynienia wszelkich kroków niezbędnych do zachowania jego praw względem Dłużnika lub osoby trzeciej. Od chwili wystąpienia tych okoliczności Ubezpieczający jest obowiązany stosować się do instrukcji Korporacji mających na celu uniknięcie szkody, ograniczenie jej rozmiarów lub zabezpieczenie należności objętych ochroną ubezpieczeniową.

§ 11. Pełnomocnictwa Korporacji i ich zakres

1. W przypadku zwiększenia ryzyka Korporacja ma prawo zwrócić się do Ubezpieczającego o złożenie przez niego oświadczenia, wyznaczając mu co najmniej siedmiodniowy termin do jego złożenia, czy w dalszym ciągu zamierza samodzielnie rozporządzać i dochodzić swoich praw do należności objętych ubezpieczeniem, czy też upoważnia do tego Korporację.
2. W przypadku udzielenia Korporacji upoważnienia, o którym mowa w ust. 1, Korporacja jest uprawniona do wykonywania w imieniu Ubezpieczającego wszelkich czynności faktycznych i prawnych mających na celu rozporządzenie prawami Ubezpieczającego w stosunku do ubezpieczonych należności wyłącznie

z zawarciem ugody, uznaniem roszczenia, umorzeniem długu, możliwością działania w kierunku polubownego załatwienia sporu z Dłużnikiem oraz podejmowania wszelkich uznanych przez nią środków zapobiegawczych.

3. Jeżeli Korporacja podejmie działania, o których mowa w ust. 2, wówczas zażąda od Ubezpieczającego wydania jej dokumentu stwierdzającego nieodwołalne pełnomocnictwo oraz doręczenia albo przeniesienia na jej rzecz, w formie skutecznej wobec osób trzecich, wszelkich dokumentów i papierów wartościowych ustalających prawa do ubezpieczonych należności, przydatnych do ich wykonania. W razie nieudzielenia przez Ubezpieczającego pełnomocnictwa Korporacja jest wolna od odpowiedzialności jeżeli niepodjęcie przez nią czynności zwiększa prawdopodobieństwo powstania szkody.
4. Jeżeli Korporacja podejmie działania, o których mowa w ust. 2, reprezentując ogół praw Ubezpieczającego do ubezpieczonych należności, Ubezpieczający zobowiązuje się do akceptowania decyzji oraz potwierdzania czynności, które Korporacja podejmie w stosunku do praw Ubezpieczającego, mających na celu zapobieżenie szkodzie lub zmniejszenie jej rozmiarów.
5. Jeżeli Korporacja nie zamierza sama wystąpić przeciwko Dłużnikowi będącemu w zwłoce, Ubezpieczający zobowiązany jest zastosować wszelkie środki dla zachowania swych praw odzyskania należności objętych ubezpieczeniem oraz stosować się do instrukcji Korporacji w tym zakresie.

§ 12. Upadłość lub zaprzestanie działalności przez Ubezpieczającego

1. Ubezpieczający ma obowiązek nie później niż w ciągu 14 dni powiadomić Korporację o:
 - 1) częściowym lub całkowitym zaprzestaniu działalności;
 - 2) zwróceniu się przez niego do wierzycieli o zawieszenie płatności;
 - 3) złożeniu wniosku o wszczęcie w stosunku do niego postępowania upadłościowego oraz o wszczęciu takiego postępowania;
 - 4) wszczęciu w stosunku do niego innego postępowania (sądowego lub pozasądowego), dotyczącego jego likwidacji, zmiany formy prawnej bądź zmiany właściciela.
2. W sytuacjach określonych w ust. 1, Korporacja może rozwiązać umowę ubezpieczenia ze skutkiem natychmiastowym; nie odnosi się to do przypadku, gdy ochrona ubezpieczeniowa rozpoczęła się, pod warunkiem natychmiastowej zapłaty składki.

Rozdział III

Szkoda i odszkodowanie

§ 13. Zagrożenie szkodą

1. Jeżeli w następstwie zdarzeń wywołujących szkodę należności objęte ubezpieczeniem nie zostały zapłacone w terminie, Ubezpieczający powinien zgłosić zagrożenie szkodą stosując przygotowane do tego celu przez Korporację formularze.
2. Zgłoszenie zagrożenia szkodą powinno nastąpić nie później niż w terminie 30 dni od daty wymagalności danej należności. W przypadku, gdy Ubezpieczający nie zgłosił zagrożenia szkodą w terminie, Korporacja może zmniejszyć wysokość odszkodowania o kwotę, o którą szkoda uległaby zmniejszeniu, gdyby Ubezpieczający zgłosił zagrożenie szkodą w terminie.
3. W przypadku uregulowania należności Ubezpieczający powinien niezwłocznie powiadomić o tym Korporację wnosząc jednocześnie o unieważnienie zgłoszenia zagrożenia szkodą.

§ 14. Zgłoszenie szkody – wniosek o odszkodowanie

1. Wypłata odszkodowania uzależniona jest od zgłoszenia przez Ubezpieczającego szkody oraz wynikającego z niej roszczenia odszkodowawczego Ubezpieczającego w stosunku do Korporacji.
2. Do zgłoszenia powinien być załączony rachunek strat sporządzony zgodnie z § 17 oraz dokumenty uzasadniające jego roszczenie, w szczególności dokumenty kontraktowe stanowiące dowód istnienia należności, opinia prawna odnosząca się do kwestii ważności i skuteczności kontraktu eksportowego oraz inne dokumenty niezbędne do ustalenia okoliczności powstania szkody i jej rozmiarów.

§ 15. Warunki przyznania odszkodowania

1. Odszkodowanie jest wypłacane nie wcześniej niż po upływie terminu, określonego w § 4, gdy szkoda poniesiona przez Ubezpieczającego jest bezpośrednim i wyłącznym następstwem ryzyka objętego ochroną ubezpieczeniową oraz pod warunkiem wypełnienia przez Ubezpieczającego postanowień umowy ubezpieczenia, zastrzeżonych w niniejszych Ogólnych Warunkach i w indywidualnych postanowieniach umownych, o ile Ubezpieczający zarządzał ryzykiem z należytą starannością.
2. Jeżeli zobowiązania Dłużnika z tytułu kontraktu eksportowego zostały zabezpieczone poręczeniem, gwarancją lub w inny sposób, przyznanie odszkodowania następuje z zastrzeżeniem następujących warunków:
 - 1) przedłożenia dokumentów stwierdzających, że zabezpieczenia te zostały ustanowione zgodnie z przepisami prawnymi obowiązującymi w kraju Dłużnika i przepisami prawnymi właściwymi dla tych zabezpieczeń; oraz

2) przedłożenia dokumentów stwierdzających, że Ubezpieczający lub Eksporter dokonał wszelkich czynności koniecznych do zrealizowania swoich praw z tych zabezpieczeń.

W przypadku poręczeń lub gwarancji Ubezpieczający lub Eksporter, bez oczekiwania na instrukcję Korporacji, powinien wezwać poręczyciela lub gwaranta do wykonania obowiązków wynikających z umowy poręczenia lub gwarancji oraz dokonać wszelkich czynności z tytułu poręczenia lub gwarancji; jeżeli czynności te nie zostały dokonane w ciągu 2 miesięcy od daty wymagalności niezapłaconych należności, początek terminu określonego w § 4 ulega przesunięciu na dzień, w którym poręczyciel lub gwarant został wezwany do wykonania jego obowiązków wynikających z umowy poręczenia lub gwarancji. W przypadku zabezpieczeń rzeczowych Ubezpieczający lub Eksporter powinien dokonać wszelkich czynności koniecznych do zaspokojenia swoich praw do ubezpieczonych należności.

3. Jeżeli pomiędzy Ubezpieczającym a Dłużnikiem bądź Eksporterem a Dłużnikiem zaistniał spór, Korporacja nie wypłaca odszkodowania, do momentu rozstrzygnięcia sporu na korzyść Ubezpieczającego bądź Eksportera przez instancję rozjemczą wskazaną przez strony w kontrakcie eksportowym, bądź w razie jej braku, przez sąd, którego orzeczenie podlega wykonaniu w kraju Dłużnika. Przez spór należy rozumieć jakikolwiek spór (sądowy, pozasądowy) pomiędzy Ubezpieczającym a Dłużnikiem bądź Eksporterem a Dłużnikiem, w szczególności w przedmiocie wymagalności, zasadności i wysokości niezaspokojonego roszczenia Ubezpieczającego lub roszczenia Dłużnika przeciwko Ubezpieczającemu bądź Eksporterowi.

Korporacja może uznać roszczenie odszkodowawcze Ubezpieczającego, jeżeli wystąpiło zdarzenie powodujące szkodę, a sąd bądź instancja rozjemcza, przewidziana w kontrakcie eksportowym, nie miała możliwości działania z powodu wydarzeń politycznych, które nastąpiły poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, przez co Ubezpieczający bądź Eksporter został pozbawiony możliwości uznania lub stwierdzenia jego praw. Podstawę odszkodowania będzie w tym przypadku stanowić wysokość należności która mogłaby być uznana na rzecz Ubezpieczającego bądź Eksportera przez sąd lub instancję rozjemczą, gdyby nie istniały przeszkody uniemożliwiające ich działanie, a należność była objęta ubezpieczeniem.

4. W przypadku wystąpienia zdarzenia, o którym mowa w § 3 ust. 4, przyznanie odszkodowania uzależnione jest od udokumentowania przez Ubezpieczającego dokonania formalności wymaganych przez władze kraju Dłużnika przy transferze środków płatniczych np. od przedstawienia dokumentu bankowego stwierdzającego płatność w walucie lokalnej.

5. Jeżeli wykupione przez Ubezpieczającego należności z kontraktu eksportowy podlegają międzyrządowej umowie bilateralnej o restrukturyzacji długu, Ubezpieczający zobowiązany jest przestrzegać warunków tej umowy odnośnie należności ubezpieczonych i nie ubezpieczonych. Ubezpieczający zobowiązuje się udzielić Korporacji wszelkiej pomocy niezbędnej do wypełnienia umowy o restrukturyzacji długu.

Jeżeli ubezpieczone należności zostały włączone do międzyrządowej umowy bilateralnej o restrukturyzacji długu, Korporacja może, po wejściu w życie tej umowy, odstąpić od terminu wypłaty odszkodowania przewidzianego w § 19.

6. Wszelkie postanowienia kontraktu eksportowego przewidujące wcześniejszą wymagalność ubezpieczonych należności (dla których termin płatności jeszcze nie nastąpił), z powodu naruszenia lub zaniechania przez Dłużnika obowiązków wynikających z kontraktu, nie są skuteczne wobec Korporacji.

Korporacja może jednak wypłacić odszkodowanie w terminie wcześniejszym; w takim przypadku odsetki nie powstałe będą wprowadzane do rachunku strat po stronie kredytowej.

§ 16. Zaliczanie płatności i kwot z tytułu poręczeń lub gwarancji

1. Płatności uzyskane z tytułu kontraktu eksportowego, pochodzące od Dłużnika, jego poręczycieli lub gwarantów bądź z tytułu realizacji zabezpieczeń umownych, są, począwszy od zgłoszenia zagrożenia szkodą, bez względu na sposób ich zaliczenia przez płatników, przeznaczone na zaspokojenie, w porządku chronologicznym, objętych i nie objętych ubezpieczeniem należności w celu ustalenia wysokości szkody, jak również dokonania podziału między Korporację i Ubezpieczającego kwot odzyskanych po wypłacie odszkodowania.

2. Po zaspokojeniu należności objętej ubezpieczeniem i ewentualnie nie objętej ubezpieczeniem, nadwyżki przychodów są zaliczane na poczet odsetek za zwłokę.

3. W przypadku międzyrządowej umowy bilateralnej o restrukturyzacji długu, przewidującej częściowe uregulowanie należności objętych ubezpieczeniem, dokonane w ten sposób wpłaty są przeznaczone na pokrycie tych należności.

§ 17. Likwidacja szkód

1. Likwidacja szkody następuje w miarę upływu poszczególnych terminów płatności. Dla każdej niezapłaconej należności Ubezpieczający jest obowiązany przedstawić rachunek strat sporządzony w walucie kontraktu eksportowego. Rachunek strat powinien obejmować:

- 1) po stronie debetowej – wysokość niezapłaconej należności;
- 2) po stronie kredytowej – wysokość wszelkich kwot zaliczonych na poczet zaległych płatności, otrzymanych lub zatrzymanych przez Ubezpieczającego przed wypłaceniem odszkodowania, w szczególności:
 - a) częściowych płatności dokonanych przez Dłużnika lub osobę trzecią,
 - b) kwot uzyskanych z tytułu gwarancji/poręczeń,
 - c) wszelkich kwot pozostawionych do rozliczenia z eksporterem.

- Jeżeli płatność, o której mowa w pkt 2, została dokonana w walucie innej niż waluta kontraktu, przeliczenie na walutę kontraktu następuje według średniego kursu NBP obowiązującego w dniu płatności.
2. W przypadku, gdy Korporacja postanawia wypłacić odszkodowanie ogółem za wszystkie objęte ubezpieczeniem należności (zarówno należności wymagalne i nie zapłacone jak i te, dla których termin wymagalności jeszcze nie nadszedł), Ubezpieczający powinien przedstawić jeden rachunek strat. Rachunek strat powinien obejmować:
 - 1) po stronie debetowej – wysokość niezapłaconej należności;
 - 2) po stronie kredytowej – wysokość należności, o których mowa w ust. 1 pkt 2 oraz wysokość odsetek, które powstaną pomiędzy datą wypłacenia odszkodowania a datą wymagalności należności, dla których termin płatności nie nadszedł.
 3. Szkoda stanowiąca podstawę do obliczenia odszkodowania równa jest saldu debetowemu z rachunku strat, przy czym maksymalna wysokość szkody nie może przekroczyć wysokości należności objętych ubezpieczeniem, określonych w indywidualnych postanowieniach umownych, zwiększonych w razie potrzeby o kwotę przewidzianą w § 10 pkt 4 lit. b tiret pierwszy.
W tych granicach maksymalna wysokość szkody stanowi różnicę pomiędzy wysokością należności objętych ubezpieczeniem przysługujących Ubezpieczającemu, a wysokością należności objętych ubezpieczeniem otrzymanych przez Ubezpieczającego przed datą powstania szkody.
 4. Odszkodowanie równe jest iloczynowi wysokości szkody (lub maksymalnej wysokości szkody) i części objętej ubezpieczeniem, zastrzeżonej w indywidualnych postanowieniach umownych.

§ 18. Koszty przed wypłatą odszkodowania

1. Koszty dodatkowe, powstałe w związku z działaniem mającym na celu uniknięcie szkody lub zmniejszenie jej rozmiarów, są obejmowane ochroną ubezpieczeniową, pod warunkiem pisemnej akceptacji przez Korporację, proporcjonalnie do zakresu procentowego pokrycia określonego w indywidualnych postanowieniach umownych. Koszty te obejmują koszty postępowania sądowego i inne wydatki prawne z wyłączeniem kosztów związanych z ustanowieniem i utrzymaniem w mocy zabezpieczeń, kosztów protestu weksla oraz kosztów poniesionych w celu rozstrzygnięcia sporu dotyczącego zakresu praw Ubezpieczającego bądź Eksportera związanych z ubezpieczonymi należnościami.
2. Jeżeli koszty, o których mowa w ust. 1, odnoszą się do kwot lub terminów płatności nie objętych ochroną ubezpieczeniową, zostaną one przypisane proporcjonalnie do kwot ubezpieczonych i nie ubezpieczonych, bądź terminów płatności.

§ 19. Wypłata odszkodowania

1. Odszkodowanie wypłaca się w terminie 30 dni od daty otrzymania przez Korporację roszczenia odszkodowawczego wraz z dokumentami przewidzianymi w § 14.
2. Jeżeli zgłoszone roszczenie jest niekompletne lub nienależycie udokumentowane, Ubezpieczający w terminie wyznaczonym przez Korporację powinien uzupełnić wskazane braki; w takim wypadku Korporacja wypłaca odszkodowanie w ciągu 30 dni od uzupełnienia wskazanych danych.

§ 20. Przeniesienie prawa do odszkodowania z umowy ubezpieczenia – cesja

1. Prawo do odszkodowania wynikające z niniejszych Ogólnych Warunków może zostać przeniesione przez Ubezpieczającego na rzecz osoby trzeciej albo być przedmiotem zastawu wyłącznie za uprzednią, wyrażoną na piśmie, zgodą Korporacji.
2. Korporacja zastrzega sobie prawo powiadamiania nabywcy (cesjonariusza) o wszelkich uchybieniach Ubezpieczającego wobec jakiegokolwiek z obowiązków wynikających z umowy ubezpieczenia.
3. Wszelkie dodatkowe postanowienia umowne zmieniające treść i zakres przeniesionego prawa, dokonane po dacie przelewu (cesji), powinny być przyjęte i podpisane przez nabywcę (cesjonariusza).
4. Przelew prawa do odszkodowania nie zwalnia Ubezpieczającego z jakiegokolwiek obowiązku wynikającego z umowy ubezpieczenia.
5. Wszelkie zarzuty, na które Korporacja mogłaby się powołać względem Ubezpieczającego, są skuteczne wobec osoby trzeciej, na którą prawo do odszkodowania zostało przeniesione.
6. Do przeniesienia praw i przekazania obowiązków wynikających z umowy ubezpieczenia przez Korporację wymagana jest zgoda Ubezpieczającego.

Rozdział IV

Prawa i obowiązki stron po wypłaceniu odszkodowania

§ 21. Przejście praw po wypłacie odszkodowania – subrogacja

1. Wypłata odszkodowania powoduje przejście na Korporację roszczeń Ubezpieczającego przeciwko Dłużnikowi oraz innym osobom trzecim do wysokości wypłaconego odszkodowania.
2. Przejście prawa, o którym mowa w ust. 1, następuje z chwilą wypłaty odszkodowania przez Korporację i obejmuje zarówno wykupioną należność jak i odsetki oraz dodatkowe świadczenia związane z należnością, z tytułu której wypłacono odszkodowanie.

3. Ubezpieczający zobowiązuje się przekazać, na wniosek Korporacji, w ściśle określonym terminie i w formie skutecznej wobec osób trzecich, dowody potrzebne Korporacji do wykonywania jej praw z tytułu subrogacji, a w szczególności do przekazania wszelkich papierów wartościowych i dokumentów oraz dokonania indosów, przeniesień i dokonania innych czynności prawnych, przydatnych w celu skutecznego wykonania praw Korporacji.
4. W przypadku, gdy Korporacja, w ramach subrogacji, wykonuje również prawa Ubezpieczającego, zobowiązana jest do informowania go o swych działaniach oraz przekazania mu części przypadających na niego kwot odzyskanych.

§ 22. Obowiązki Ubezpieczającego po wystąpieniu szkody

1. Niezależnie od praw Korporacji określonych w § 21 Ubezpieczający obowiązany jest przedsięwziąć wszelkie środki niezbędne w celu windykacji należności i jednocześnie przestrzegać instrukcji udzielonych mu w tym względzie przez Korporację.
2. Wypłata odszkodowania przez Korporację nie zwalnia Ubezpieczającego z obowiązków wynikających z umowy ubezpieczenia.

§ 23. Kwoty odzyskane

1. Wszelkie kwoty – w tym odsetki za zwłokę – wyegzekwowane od Dłużnika i/lub jego poręczycieli/gwarantów, a także z innych zabezpieczeń spłaty ubezpieczonych należności po wypłaceniu odszkodowania, stanowią kwoty odzyskane.
2. Kwoty odzyskane w walucie wymiennej, podlegającej transferowi, bez względu na ich wysokość, dzielone są pomiędzy Korporację i Ubezpieczającego. Część przypadająca Korporacji określona jest przez zastosowanie do wysokości kwot odzyskanych następującego stosunku:

$$\frac{\text{Kwota odszkodowania}}{\text{Saldo debetowe rachunku strat}}$$

Jednakże, gdy kwota zostaje odzyskana w ramach dwustronnego porozumienia restrukturyzacyjnego, część tej kwoty przypadającej Korporacji ustalana jest według proporcji przewidzianej do obliczenia wysokości odszkodowania:

$$\frac{\text{Wysokość szkody stanowiącej podstawę do obliczenia odszkodowania}}{\text{Saldo debetowe rachunku strat}}$$

Jeżeli kwoty odzyskane wyrażone są w walucie obcej, do ich przeliczenia stosuje się kurs Narodowego Banku Polskiego obowiązujący w dniu wpłaty.

3. Jeżeli, stosownie do treści § 16, kwoty odzyskane zaliczane są na poczet odsetek za zwłokę, ich część odpowiadająca okresowi pomiędzy datą wymagalności niezapłaconej należności a datą wypłacenia odszkodowania przypada w całości Ubezpieczającemu.
4. Ubezpieczający zobowiązuje się, w terminie 14 dni, zawiadomić Korporację o odzyskaniu kwot i przekazać Korporacji przypadającą jej część w ciągu 14 dni od ich otrzymania.

§ 24. Zwrot odszkodowania

Jeżeli po wypłacie odszkodowania okaże się, że Korporacja nie była zobowiązana do jego spełnienia, zgodnie z przepisami prawnymi oraz niniejszymi Ogólnymi Warunkami, Ubezpieczający powinien zwrócić pełną kwotę otrzymanego odszkodowania w terminie 14 dni od daty wezwania do jego zwrotu.

Rozdział V

Obowiązki Ubezpieczającego – kontrola i sankcje

§ 25. Kontrola

1. Ubezpieczający zobowiązany jest ułatwić Korporacji wykonywanie przysługującego jej prawa kontroli, a w szczególności udostępnić wszelkie dokumenty, związane z ubezpieczoną należnością, bądź ich poświadczane kopie; zezwolić na przeprowadzenie czynności sprawdzających, które Korporacja postanowi dokonać bezpośrednio, bądź poprzez upoważnione przez nią osoby, w celu sprawdzenia prawidłowości i dokładności oświadczeń Ubezpieczającego bądź Eksportera, jak również przestrzegania obowiązków przez Ubezpieczającego.
2. W zależności od potrzeb Korporacja zastrzega sobie prawo do dokonania tłumaczenia na koszt Ubezpieczającego pism sporządzonych w języku obcym.

§ 26. Sankcje za naruszenie obowiązków przez Ubezpieczającego

1. Jeżeli Ubezpieczający nie zapłaci w ustalonym terminie składki Korporacja wzywa, listem poleconym, do jej uregulowania, wyznaczając ostateczny – nie dłuższy niż 30 dni, termin do jej zapłaty.

Po bezskutecznym upływie tego terminu Korporacja ma prawo do odstąpienia od umowy ubezpieczenia ze skutkiem natychmiastowym.

2. Rozwiązanie umowy ubezpieczenia w sytuacji określonej w ust. 1 nie pozbawia Korporacji prawa do żądania zapłaty składki za okres, za który ponosiła odpowiedzialność. Od każdej kwoty należnej Korporacji od Ubezpieczającego z tytułu umowy ubezpieczenia Korporacja nalicza odsetki ustawowe, poczynając od dnia ich wymagalności.
3. W razie wypłacenia nienależnego odszkodowania z winy Ubezpieczającego Korporacja nalicza odsetki ustawowe od dnia wypłacenia odszkodowania.
4. Jeżeli Ubezpieczający opóźnia się z zawiadomieniem Korporacji o wykupie należności, naruszając obowiązek przewidziany w § 10 pkt 2, co powoduje opóźnienie w otrzymaniu należnych Korporacji składek, przyjmuje się, że składka stała się wymagalna z dniem wykupu należności; w takim wypadku Korporacji należą się odsetki ustawowe od kwoty składki liczone od dnia wykupu.
5. W razie niewykonania przez Ubezpieczającego obowiązków przewidzianych w § 10 pkt 3-6 lub jeżeli Ubezpieczający podał do wiadomości Korporacji informacje niezgodne z prawdą, Korporacja jest wolna od odpowiedzialności, chyba, że okoliczności te nie mają wpływu na zwiększenie prawdopodobieństwa wystąpienia zdarzenia objętego umową ubezpieczenia.
6. W przypadku opisanym w ust. 4, w razie gdy nastąpiła wypłata odszkodowania, podlega ono zwrotowi.
7. Ubezpieczający jest zobowiązany powiadomić Korporację o każdym przypadku wszczęcia postępowania karnego w związku z przekupstwem osoby pełniącej funkcję publiczną w państwie obcym lub inną czynnością sprzeczną z prawem o podobnym charakterze przy zawieraniu kontraktu eksportowego, o których mowa w § 7 ust. 2 pkt 1, pod rygorem utraty prawa do odszkodowania i utraty wszelkich przysługujących z umowy ubezpieczenia uprawnień.
8. W przypadku niewykonania przez Ubezpieczającego, innego niż wymieniony w ust. 4, obowiązku wynikającego z umowy ubezpieczenia, a także wszelkich jego działań lub ukrywania faktów w celu wprowadzenia Korporacji w błąd co do rzeczywistej sytuacji Dłużnika lub co do zabezpieczenia należności objętych ubezpieczeniem, jak również doprowadzenia do niewłaściwej oceny ryzyka przez Korporację oraz wszelkiego zwiększenia ryzyka z winy Ubezpieczającego, Korporacja może odmówić wypłaty odszkodowania w całości lub w części.

Rozdział VI

Postanowienia końcowe

§ 27. Waluta płatności

Wszelkie płatności wynikające z postanowień Ogólnych Warunków i z indywidualnych postanowień umownych dokonywane są w walucie kontraktu eksportowego, zarówno w przypadku kwot wypłacanych Ubezpieczającemu, jak i otrzymywanych przez Korporację.

§ 28. Rozstrzygnięcie sporów z tytułu umowy ubezpieczenia

Wszelkie spory z umowy ubezpieczenia zawartej na podstawie niniejszych Ogólnych Warunków rozstrzyga sąd właściwy na zasadach ogólnych.

§ 29. Podstawa prawna

W sprawach nieuregulowanych w niniejszych Ogólnych Warunkach mają zastosowanie przepisy:

- 1) ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeniach eksportowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 59, poz. 609 z późn. zm.); oraz
- 2) ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93 z późn. zm.).

§ 30. Postanowienia dodatkowe

1. Niniejsze Ogólne Warunki uwzględniają postanowienia dyrektywy Rady Unii Europejskiej nr 98/29/WE z dnia 7 maja 1998 r. w zakresie harmonizacji głównych postanowień dotyczących ubezpieczeń kredytów eksportowych dla transakcji średnio- i długoterminowych.
2. Poddostawy z Państw Członkowskich Unii Europejskiej uważa się za krajowe towary i usługi, z zastrzeżeniem obowiązujących regulacji krajowych.